

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΩΣ ΝΑ ΦΑΙΝΕΣΤΕ ΩΡΑΙΕΣ

(Άρθρο γραμμένο από μια ωραία βεντέτα του κινηματογράφου, κρυπτομένη υπό τ' αρχικά Ε. Β.)

ΛΕΣ, έσεις κριτές μου, ή άποίες φροντίζετε, με κάθε τρόπο, να είστε ωραίες, νομίζετε ότι εινε άφορετό τό να έπιελήσετε τό ντύσιμό σας και να βάφεστε με τέχνη;

Έ, λοιπόν όχι, αυτό δεν εινε καθόλου άφορετό. Πρέπει άκόμα να ξέρετε να κινήσετε, να περπατάτε, να κάθεστε. Μάλιστα, δεν εινε μόνο τό ντύσιμό και τό βάψιμο που συντελεί στο να φαίνεται ωραία μια γυναίκα, αλλά και ό τρόπος των κινήσεών της.

Έλεγαν άλλοτε για την Σάρρα Μπεντόνο, ότι ήταν: «ή βασίλισσα των κινήσεων και της πόζας». Έφτανε μόνο να εμφανιστή ή μεγάλη τραγουδός για να κατασημκνίση τό κοινό, τόσο ήξερε να στέκεται και να κινείται ωραία.

— «Παρουσιάζει, έλεγαν για την Μπεντόνο, κάθε τόσο, με τις διάφορες στάσεις της, άγάλματα ζωντανά».

Βέβαια, δεν έχουν όλες ή γυναίκες τό προνόμιο αυτό της Σάρρας Μπεντόνο, άλλ' έξαρτάται πολύ από καθεμιά μας να κρύβη με τη στάση της κάποιο φυσικό της ελάττωμα, ή ν' αναδεικνύη με τις κινήσεις της μια κομμένη όμορφιά της. Και πρώτ' άτ' όλα, πρέπει μια γυναίκα να εινε, όσον τό δυνατόν ήρεμη κι' εύγενική.

— «Μισώ την κίνηση, ή όποια έσοπίζει τις ώρες γραμμές», λέει κάποιον ό μεγάλος ποιητής Μπραντελαίω.

Δυστυχώς, όλες ή γυναίκες, και ιδίως ή γυναίκες των μεγαλοπόλεων, κινούνται πάρα πολύ, κάνουν κινήσεις περιττές, μορφασμούς άλλεπάλληλους. Η κουραστική και γρήγορη ζωή και ή νευρική ύπερβολή τους συντελούν πολύ στην «απαίχηση» αυτήν των κινήσεων.

Πρέπει λοιπόν να προσπαθοίμε με κάθε τρόπο να είμαστε ήρεμοι, ν' άντ'δροούμε, μπορούμε να ποίμε, στην ταραχώδη ζωή, με γαλήνη και με όμορφιά, περριζώντας σε όσο τό δυνατόν μικρότερο βαθμό τις κινήσεις, τόσο του σώματος όσο και του προσώπου μας.

Άς προσπαθήσουμε πρώτα-πρώτα να έπιβληθοίμε στον έαυτό μας, μελετώντας εν άνάγκη, κάθε κίνησή μας μπρος σ' έναν καθρέφτη, όπως οι ήθοισοί του θεάτρου ή του κινηματογράφου. Θα ιδούμε τότε ποιές από τις κινήσεις μας εινε χρήσιμες και χωρτωμένες, και ποιές περιττές και άχρηστες.

«Η κινήσεις εινε ή βάση της όμορφιάς», ειπε κάποιος μεγάλος καλλιτέχνης.

Έπειτα, μη ξεχνάτε ότι ή κατάληξη των μορφασμών φένει μια όρα άρχήτερα τις ουτιδες στο πρόσωπο. Κι' εινε άλλη θεα, ότι δεν τό καταλαβαίνουμε δυστυχώς καθόλου ότι μορφάζουμε καθώς μιλάμε.

Και όμως, άν ήταν δυνατόν να μās πάρουν μια φωτογραφία ένστανανώς την ώρα που μιλάμε, θα τρομάζουμε βλέποντας την φωτογραφία αυτή. Θα βλέπαμε σε τι περιώξηση γυμναστική ύποβόλιμο, καθώς μιλάμε, τό στόμα μας, τό μάτια μας, τό μέτωπό μας, και σε τι κομική μάσκα μεταβάλλουμε τό πρόσωπό μας.

Προσέξτε να ιδήτε: Συνήθως τό πρόσωπο που θαμιάζουμε ως όραία, εινε τά ήρεμα και μη μορφάζοντα πρόσωπα.

Και δεν εινε μόνο ή κίνησις που καταστρέφει την άρμονία των γραμμών. Κάποτε και μερικές πορφυριελμένες στάσεις φέρνουν τό ίδιο αποτέλεσμα, και ίσως και σε χειρότερο άκόμα βαθμό.

Κιτάξτε π.χ. μια άμορφη γυναίκα. Όρθια, φαίνεται ύψηλή και κομική άκόμα, πραγματικά άγαλματώδης. Άλλά... Νά, ξαφνα, κίρηνεται επάνω σ' ένα χαμηλό καθέσμα, ζαρώνει, σωφάζεται σαν έννος σώκος. Χάνονται έτσι άφίσης ή γραμμές της κι' ή κομψότης της και δεν εινε πια παρά έννας άγχοος θορύβος και άχαρος.

Κι' αυτή ή άλλη γυναίκα, ή λίγο αδύνατη και εγονώδης, άλλα ζωνρή, έλαφρά και έλκυστική ένσωφ κινείται και παίζει τένας, τι κάνει; Προσηλώνεται σκυφτή σαν μια μαϊμού επάνω σ' ένα σκαμνί ή σε μια γωνιά του τραπέζιου, προτείνει χωρίς να τό καταλάβη κι' αυτή τους όστεώδεις της ώμους, διασταυρώνει τις αδύνατες κινή-

μες της, και τό στεγνά της μπράτσα, κι' έτσι «αναδεικνύε» περισσότερο τους μυτερους της άγκώνας. Κάνει δηλαδή κάθε τι για να δείξη όσο τό δυνατόν πιο χτυπητή την κρυφή της όμοιότητα μ' έναν αϊθρα.

Έπίσης, όταν μια χονδρή κυρία ξεκλάνεται έτσι στο καθισμά της ώστε ν' αναδεικνύη όσο μπορεί πιο κομικά την περιφέρειά της, άσχημίζει φρωτά. Και μια κυρία όμορη φαίνεται έκατό χρόνων, με τις πολύ άγρές της κινήσεις, και τό κουρασμένο της έφος.

Από την όμορφιά ως την άσχημία, δεν υπάρχει κάποτε παρό μια πολύ μικρά απόσταση. Και εινε ή άμέλειά μας συνήθως που δεν μās άφίνει να είμαστε πάντα ωραίες και ή έλλειψις του: «Γνώθη σατόν». Άλλά βέβαια δεν πρέπει και να σκεφτόμαστε διαρκώς πως θα κινήθοιμε και πως θα καθήσοιμε. Γιατί θα χάσοιμε έτσι την φυσικότητα και άφέλειά μας, ή όποία εινε τό κυριότερο θέλητρο κάθε κινήσεως μας.

Όλη ή τέχνη της όμορφιάς συνίσταται στο να διαλέξοιμε από τις φυσικές μας κινήσεις, εκείνη που μās πηγαίνει καλύτερα, και ν' αποφεύγοιμε κάθε κίνησι που χαλάει την άρμονία της όμορφιάς μας.

Μή λέτε πρό πάντων: — Είμαι μόνη, κανείς δεν με βλέπει, τι περιάζει αν κάθωμια στραβά, τι περιάζει αν ζαρώνω σαν γάτο, κι' αν είμαι άτημέλητη; Πειράζει, γιατί σινηθίζετε στις άκαμψες κινήσεις και στάσεις.

Μά άλλη μέθοδος, για να έχη πάντα μια γυναίκα ωραίες κινήσεις κι' όραία εμφρασι, εινε να προσπαθή να φαίνεται πάντα χαρούμενη.

Ναι, πρέπει ν' αποφεύγοιμε κάθε τι που άφίνει ίχνη θλιθερά στο πρόσωπό μας, κάθε τι που μās δίνει μια εμφρασι άπογοητεύσεως, κοινιάσεως και άρδίας. Άκόμα μια γυναίκα, ή όποια θέλει ν' άρέσει, πρέπει ν' αποφεύγη τις ναυχιλές κινήσεις και τις μαλθακές πόζες, εκτός αν ή όμορφιά της εινε πολύ άνατολίτικου τύπου.

«Περπατάει σαν θεά κι' άναπαύεται σαν Σουλτάνα», λέει ό Μπραντελαίω για την άγαπημένη του.

Πάντως, τό φραδό ύφος, ή ζωνρότης, ή νεανικώς και ζωντανές κινήσεις, κάθε τι τέλος που εκφράζει την χαρά της ζωής, γοητεύει άκαταμάχητα.

Ό διάσημος Ρώσος συγγραφέυς Τουργένιεφ, μιλώντας για μια θελκτική νέα γυναίκα, λέει ότι ειχε τέτοιο τρόπο βαδισματος και κινήσεων, ώστε καθένας που την έβλεπε, νόμιζε ότι εργόταν να του προσφέρει δλη τη χαρά της ζωής της.

Ναι, άγαπητές μου, δεν χρειάζονται περισσότερα για να εμπνεύση μια γυναίκα τον έρωτα εκ πρώτης όψεως.

Άκούστε τώρα και μερικές μικρές σχετικώς συμβουλές: Μην άνεβαίνετε τις σκάλες, πατώντας με όλόκληρο τό πόδι, άλλα μόνο με τις μύτες. Έτσι θα φαίνεστε άνάλασχη και πολύ πιο νέα.

Περπατάτε χωρίς ν' άνοίγετε ύπερ τό δέον τα πόδια σας, με θήματα κανονικά, κι' όχι πότε μεγάλα και πότε μικρά.

Κρατάτε, καθώς περπατάτε, τό κεφάλι σας ριχμένο έλαφρώς προς τό πίσω. Μην κουνάτε ύπερβολικά τό χέρι σας.

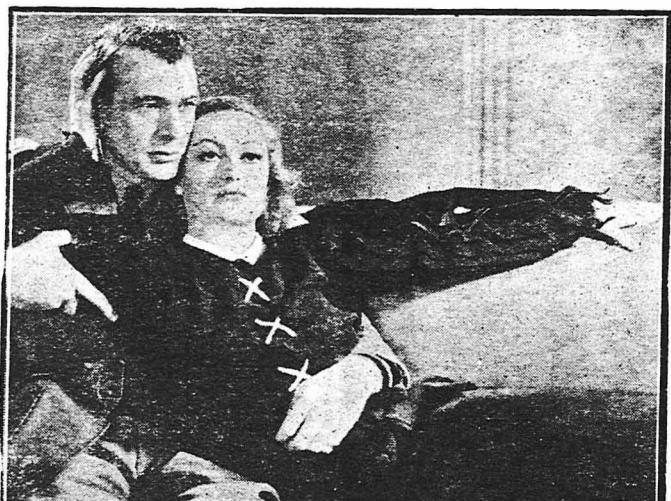
Τραβάτε όλόβια μπροστά σας. Προβάλετε κατά τό βάδισμα τό πόδια σας λίγο προς τό έξω, και μη πατάτε πρώτα με τό τακούνι, άλλα με τις μύτες των ποδιών.

Μη προσθέτετε καουτσούκι στα παπούτσια σας. Μη φοράτε ύπερψηλα τακούνια στον δρόμο.

Προσέχετε, ώστε τό τακούνια σας να μην εινε πολύ λεπτά, γιατί έτσι δεν θα μπορούτε να στηρίζετε καλά τό σώμα σας και θα ταλαντεύεσθε σε κάθε σας βήμα.

Όταν κάθεστε σ' ένα κέντρον, προσέχετε να μη στηρίζετε τό πόδια σας στο μπροστινό ξύλο του καθισματός σας, γιατί έτσι ή σιλουέτα σας δεν θα κάνει καθόλου καλή έντύπωσι σε όσους κάθονται πίσω σας.

Νά κάθεστε όχι με τό ένα πόδι πάνω στο άλλο—αυτή ή στάσις άρμόζει στους κυριους—άλλά με τό κάτω μόνο άκρα των ποδιών, τό

Η διάσημος βεντέτα του κινηματογράφου Τζόαν Κρόνφορντ, όπως εμφανίζεται μετά του γόητος Γκάροφ Κοόπερ σε μια νέα ταινία παραγωγής της «Μέτρο-Γκόλμπουιν-Μάγερ».

